

РЕШЕНИЕ

№ 7511

гр. София, 08.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав,
в публично заседание на 01.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **10380** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от АПК, вр.чл.172, ал.5 от ЗДвП.

Образувано е по жалба на Я. Б., ЛНЧ:[ЕГН], чрез адв.М.К.-САК със служебен адрес: [населено място], [улица], ет.1 срещу ЗППАМ № 22-4332-004587 от 07.09.2022 г. на полицейски инспектор към СДВР, ОПП-СДВР Р. Н., с която на оспорвания е наложена ПАМ „временно отнемане свидетелството за МПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца“ по чл.171, ал.1, т.1, б.Б от ЗДвП. Според жалбата, отразените в заповедта обстоятелства са непълни, неточни и не отговарят на обективната истина. Счита, че заповедта е незаконосъобразна, поради което моли съдът да я отмени.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.К., която поддържа жалбата. Претендира разности.

Ответникът-полицейски инспектор към ОПП при СДВР редовно призован за производство не се явява и не взима становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена на основание [чл. 16 от АПК](#), не изпраща представител и не прави искане за конституиране като страна в процеса.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на [чл. 235, ал. 1 от ГПК](#) във вр. с [чл. 144 от АПК](#), събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

Със Заповед № 22-4332-004587 от 07.09.2022 г. на полицейски инспектор към СДВР, ОПП-СДВР Р. Н. спрямо жалбоподателя била приложена принудителна административна мярка по чл.171, ал.1, т.1, б.Б от ЗДвП-„временно отнемане на

свидетелството за управление на МПС №[ЕИК]-държава на издаване И., но не повече от осемнадесет месеца, считано от датата на отнемане“.В заповедта е посочено, че на 04.09.2022 год. около 15.35ч. против Я. Б. е съставен АУАН №207908, за това,че около 15.35ч. в [населено място], по Околовръстно шосе към бул.България управлява л.а. БМВ с рег. [рег.номер на МПС] и като невинен участник в ПТП под кръговото на бул.Ч. връх с товарен автомобил Д. с рег [рег.номер на МПС] , отказва извършване на проверка с техническо средство Drugtest 5000 с №АРПК 0021, издаден е Талон за медицинско изследване № 086298 за ВМА.

Жалбоподателят е бил уведомен за процесната заповед на дата 21.10.2022 год. Жалбата до съда е постъпила на дата 04.11.2022год.,поради което е и допустима.

От правна страна, съдът приема следното:

Жалба до съда е подадена от легитимирано лице, което се явява адресат на оспорения индивидуален административен акт, спазен е предвиденият в [АПК](#) преклузивен 14 дневен срок за нейното оспорване.

Съгласно [чл. 168, ал. 1 от АПК](#) съдебният контрол за законосъобразност на административните актове обхваща проверка за компетентност на органа издател, спазване на предвидената от закона форма, административно-производствените правила, съответствие с материалния закон и неговата цел.

Атакуваната заповед е издадена от компетентен административен орган – полицейски инспектор към СДВР, ОПП-СДВР, който е надлежно оправомощен да прилага принудителни административни мерки /ПАМ/ по [ЗДвП](#) съгласно приложената Заповед №8121з-1496/06.12.2016год. на Министъра на вътрешните работи, Заповед № 513з-1618/26.02.2018год. на Директора на СДВР.Ето защо и неоснователно е твърдението на жалбоподателя на нищожност на заповедта за налагане на ПАМ.

Релевантно за делото е да се установи, дали при издаването на административния акт е спазена предписаната от закона писмена форма и изискванията за съдържание по [чл. 59, ал. 2 от АПК](#), както и дали заповедта за налагане на ПАМ съдържа описание на конкретни факти и обстоятелства, които обезпечават правото на защита на жалбоподателя, респ. съдебния контрол за спазването на чл.171 ал.1 т.1 б.Б от ЗДвП.

При издаването на административния акт, е спазена предписаната от закона писмена форма, както и изискванията за съдържание по [чл. 59, ал. 2 от АПК](#). Доводите в жалбата за нарушение на [чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК](#) са основателни. Цитираната норма въвежда изискване по отношение формата и съдържанието на административния акт, което касае изложение на конкретни фактически основания по начин, който позволява на засегнатото лице да упражни адекватно правото си на защита и на съда да осъществени контрол за наличието на материалноправните предпоставки за неговото издаване.

В рамките на производството при доказателствена тежест на административния орган да установи по реда на чл.171 от АПК фактическите обстоятелства, въз основа на които същият е издал оспорения административен акт същият не е сторил това по убедителен начин От приетите писмени доказателства по преписката се установява следната фактическа обстановка – от жалбоподателя са представени писмени доказателства в рамките на проведеното съдебно заседание, а именно АУАН №207907, за това, че в [населено място], на 04.09.2022год. около 11.41ч. Я. Б. управлява л.а. БМВ с рег. [рег.номер на МПС] и като неволен участник в ПТП под кръговото на бул.Ч. връх с товарен автомобил Д. с рег. [рег.номер на МПС] бил изпробван за употреба на алкохол и наркотични вещества и техническото средство

отчело положителен резултат-1,49 промила в издишания въздух и му е издаден талон за изследване в УМБАЛ „Света А.“.

По преписката са представените от ответника писмени доказателства, а именно АУАН №207908, съставен за това, че на 04.09.2022 год. около 15.35ч. Я. Б. в [населено място], по Околовръстно шосе към бул.България управлява л.а. БМВ с рег. [рег.номер на МПС] и като невинен участник в ПТП под кръговото на бул.Ч. връх с товарен автомобил Д. с рег [рег.номер на МПС], отказва извършване на проверка с техническо средство Drugtest 5000 с №АРПК 0021 като му е издаден Талон за медицинско изследване №086298 за ВМА.ЗППАМ е издадена въз основа на АУАН №207908.

Тези писмени доказателства сочат на различна фактическа обстановка.Против нормалната житейска логика е жалбоподателят с управлявания от него автомобил, два пъти, на една и съща дата, но в различно часово време, на едно и също място и с един и същ товарен автомобил, да бъде реализирано ПТП, като в първия случай е установено, че жалбоподателят управлява МПС след употреба на алкохол, а във втория случай-отказва да бъде тестван за употреба на алкохол и наркотични вещества. Съгласно чл.171 ал.1 т.1 б.Б от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки- временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от осемнадесет месеца, считано от датата на отнемане в случаите на отказ да бъде тестван за установяване на употребата на наркотични вещества или да даде биологична проба за химическо изследване. От събраните в рамките на производството писмени доказателства не се установява по безспорен начин, че на дата 04.09.2022год.Я. Б. е управлявал моторно превозно средство, като е отказал проба за алкохол и наркотични вещества.

При горните съображения, съдът с оглед цялостната проверка, която извършва за действителност и законосъобразност на оспорения административен акт, съдът приема, че същият не е нищожен, но не са спазени изискванията за неговата законосъобразност по [чл. 146 от АПК](#). Същият е постановен от компетентен орган, в предвидената от закона форма, но са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, съобразен е с целта на закона, но при неизяснена фактическа обстановка, която не отговаря на изискванията на чл.171 ал.1 т.1 от ЗДвП.

С оглед извода относно изхода на спора жалбоподателят има право да му бъдат присъдени направените по делото разноси. Същите са в размер на 510,00 лв. и представляват внесена държавна такса, и 500 лв. Адвокатско възнаграждение.

С оглед на всичко изложено по горе оспорването на заповедта за налагане на ПАМ е основателно и същата следва да се отмени.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по оспорването на Я. Б., ЛНЧ:[ЕГН], чрез адв.М.К.-САК със служебен адрес: [населено място], [улица], ет.1, Заповед за ППАМ № 22-4332-004587 от 07.09.2022 г. на полицейски инспектор към СДВР, ОПП-СДВР Р. Н., с която на оспорвания е наложена ПАМ „временно отнемане свидетелството за МПС на водач

до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца“ по чл.171, ал.1, т.1, б.Б от ЗДвП.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Я. Б. с ЛНЧ1004086742 от [населено място] направените по делото разноси в размер на 510,00 лв., представляващи внесена държавна такса и възнаграждение за процесуално представителство.

Решението не подлежи на касационно обжалване съгласно чл.172 от ЗДвП.

СЪДИЯ: